

ostaja vera, upanje, ljubezen, to troje; večja med njimi pa je ljubezen. Tudi za našo duhovno hišo je najvažnejša reč, da ohranimo med nami duha ljubezni. Če zgubimo ljubezen, zgubimo ž njo tudi vse druge dobrine duhovnega življenja, in neznosno bo naše semeniško življenje; ako pa ohranimo duha ljubezni, ohranimo ž njim tudi vse druge dobrine duhovnega življenja; veselo in mirno bomo živeli v tej hiši in se pozneje leta s solzami veselja še spominjali srečnih dnij semeniškega življenja; po malem bo prijateljska ljubezen spreprela naša srca in jih zvezala, katere nobene sile več pretrgati ne morejo. Da, ljubljene bratje, ohranimo duha ljubezni, tedaj imamo sladek raj v naši hiši, naši angelji varuhi bodo radi z nami bivali in sv. Duh bo plaval nad našo hišo! ...

Gospodarske stvari.

Kompóst.

«Kje bomo toliko gnoja vzeli, da bomo tako povoljno gnojili, kakor nam vi pravite. Vse bi bilo lepo in dobro, vemo, da trta ali travnik itd. dobro rodi, ako mu gnojimo povoljno. Pa za kar nam manjka sredstev, to tudi ne moremo storiti. Kar dobimo gnoja doma, zadostuje nam pičlo za polja, in ta še vedno pešajo, dasiravno zvozimo vse na nje, kar pride od naših živinčet.»

«Pomagati se dá lahko. Gnojite bolj travnike, potem pa morete tudi več živine rediti; ko bo de pa več živine, potem pa bode tudi več gnoja. To je gotovo povsem naravno. Spravljajte ta gnoj večji del na polja, tu in tam pa bode tudi ostala betvica za vinograd, če pa ta ne bode popolnoma zadostovala, potem pa sežite po družih sredstvih. No, s čim bi pa gnojili travnike, tudi sadunosnike, vinograde itd.? Z mešanim gnojem ali kompostom.»

«Aha, dobro je, ta gnoj že vsi poznamo in ga napravljamo, pa ne stori nam vselej prav tako, kakor želimo, ter so stroški pripravljenja; delo, ki je s tem v zvezi, ni vedno v prav ugodnem razmerju s koristjo.» «Torej znate pripravljati kompost?»

«No, pa še kako! Navozimo v kupe nekaj listja, zemlje, pa tu in tam še kako žaganje, včasih nekaj cestnega blata, nekaj plevelnih rastlin, to spravimo na kup in pustimo to ležati, da tvarine v kupu sprhnijo, včasih ga tudi prekopljemo, pa nam je kompost za porabo gotov.»

«To je v principu čisto prav in dobro ustrežete po vašem načinu pripravljenemu pomenu besede kompost ali mešani gnoj, a popolnoma umno le ne postopate.»

«Oho, kako pa to! Saj imamo tudi že nekajkušenj, pečamo se od mladih nog s kmetijstvom, učili so nas naši očetje, ki so vendar tudi nekaj pridelali, in da ne bi znali sedaj tako priprosto stvar napravljati, kakor je kompost. Čudno!»

«Polagoma, prijatelji! Radi tega, da ne znate komposta napravljati, ni treba se vam sramovati. To ni stvar, katero bi se človek naučil samo iz skušnje, treba mu nekoliko razumeti o kemiji, katera ga uči, koliko ima ta ali ona tvarina te ali one snovi, znati mu je nekoliko kemičnih zakonov, po katerih se te tvarine preminjajo ter mora dobro prevdarjati in računati. Mehanično delo komposta je lahko, to vsak pogodi. Prvo hočemo toraj najprej nekoliko razpravljati, ako ste pripravljeni, pazno poslušati.» «Poslušali bomo že, ako ne bode predolgočasno.»

«Tvarina res ni posebno zanimiva za človeka, ka-

teremu ni za kmetijstvo, in svetujem temu, da si najkako drugo zabavo poišče, a pravemu kmetovalcu ne sme biti dolgočasno razpravljanje za njega tako veljavna vprašanja.» «Prav govori, ne motimo več!» —

Kompóst je kmetovalcu hranilnica, v katero znaša po malem v raznih odpadkih glavnico, ki mu pozneje lepe obresti donša. Kompóst mu omogoči varčnost z rastlinsko hrano na njegovem posestvu, omogoči mu, ohraniti rastlinsko hrano v zemlji v ravnotežju. —

Prvi kompost napravljala je narava, dasiravno ne popolnoma v našem smislu. Bile so pečine, ki so vsled vremenskih in drugih vplivov razpadale, nastalo je malo zemlje, na katere mestih so se razmetale rastlinice, n. pr. mahovi, lišaji, nadalje razdejavajoč skalovje in prebavljajoč zastalo zemljo, na ta način z raznimi trupli po njih poginu zemljo pomnožujoč in zboljšajoč. Prišle so potem na ostankih teh druge rastline, nastali so pragozdi, listje in mah rastlin je ostajalo na mestu ter vedno zemljo zboljševalo. Vsa rastlinska hrana ostala je z malim delom, katerega je voda slučajno odplavila, na istem mestu od rodu do rodu in vegetacija je bila vsled tega vedno bujna. Prišel je človek, v borbi za obstanek jel je posegati s svojo roko v gospodinjstvo narave. Pa kar je dobra gospodinja prihranila v tisočletjih, jel je njen naslednik razkošno trošiti. Zemlja dajala je rada bogate darove in človek si jih je vedno več prisvojeval. Prišle so lastne potrebe. Za obdelovanje zemlje za svoje varstvo, za življenje, in tako jel je človek rabiti več, nego samo zemeljske pridelke; pa je moral več pridelovati, kakor je sam neposredno rabil, svoje pridelke zamenjavati ali prodajati v druge kraje itd., s tem pa tudi prazniti rastlinam bogato pogrnjeno mizo. Naposled ima to vse svoj konec. Dedje naši imeli so še dokaj rodovite, bogate zemlje, ni jih še silila sila, biti z rastlinsko hrano tako varčni, kakor moramo mi biti. Za nas je slabše. Skušati moramo rastlinsko hrano kolikor mogoče doma zadržati in je na ves mogoči način množiti. Kar je storila narava na mestu, moramo mi z znašanjem in zbiranjem storiti. (Dalje prih.)

Žitne cene v Mariboru. Od 21. do 28. decbr 1894 po hektolitr: pšenica 5 fl. 40 kr., rž 4 fl., ječmen 4 fl. 10 kr., oves 3 fl. 15 kr., turšica ali kornica 5 fl. 35 kr., ajdina 4 fl.

Sejmovi. Dne 5. januarija v Poličanah (svinjski sejem). Dne 7. januarija v Mariboru in Šmarji. Dne 9. januarija v Imenem (svinjski sejem). Dne 10. januarija na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem). Dne 11. januarija na Planini.

Dopisi.

Iz Gornje Radgone. (Bračko pred kazenskim sodnikom.) Da si ne boste belili glave, vam kar povem, da je Bračku dne 24. decembra sodnik Sok prisodil zaradi razžaljenja časti 15 gld. kazni, oziroma tri dni zopora. Povod pa je bil ta: Dne 15. decembra sprehajala sta se mimo gostilne k »angelju« gg. notar Oton Plaj in drd. Franjo Pikel. Pred gostilno stal je z nekaterimi svojimi znanimi pajdaši naš Bračko. Komaj je ta ona dva gospoda zagledal, začel je glasno klicati: »Tu gresta ta dva ultraslovenca, ta Pükl, Pükl, ali kak se piše, pa ovi pajbár; ta dva me naj obá v r... pišeta!«*) Zaradi teh psovke je bil Bračko tožen in se je

*) Tako obnašanje se res spodobi za »pecirksomana«.